

HOMEOPATHIE GENEEST

Hooikoorts ... van verdriet

Heidi, moeder van 3 kinderen, komt op raadpleging op 18 oktober '94 met chronische sinusitis sinds jaren. Dikwijls bij de NKO-specialist geweest en steeds antibiotica gekregen.

Ze heeft ook sedert jaren regelmatig migraine, soms drie dagen, met vlekken voor het linker oog en vermindering van het zicht. De oogarts onderzocht haar volledig en dacht aan neuritis optica (oogzenuwontsteking), maar een NMR-scan van de hersenen kon de diagnose niet bevestigen en er werd cortisone gegeven ... maar de klacht bleef terugkomen.

Tijdens de consultatie begint ze plots te wenen en komt met het volgende verhaal: haar ouders zijn gescheiden toen ze 2 maanden oud was, ze is bij haar oma opgegroeid, die stierf 10 jaar geleden, ze was voor haar een echte moeder...

Haar lijfelijke moeder heeft ze het laatste maal gezien toen ze haar communie deed, maar ze wil haar niet terugzien... ze heeft haar kind (Heidi) weggegeven... ze wilde dat kind niet. "Ik denk nog heel veel aan mijn oma die dood is."

Ze heeft soms voorspellende dromen, wordt zeer graag in de arm genomen door haar man en troost doet haar goed. Ze weent zeer snel als iemand brutaal is tegen haar en verdraagt totaal niet als men liegt. Ze kan niet vergeten als iemand haar erg gekwetst heeft en verdraagt ook niet de zon. Tot zover haar levensverhaal.

Ze komt dan terug op 2 mei '95 met het bericht dat ze zwanger was (13 weken) maar de vrucht zou afgestorven zijn... ze weent voortdurend en nu heeft ze het gevoel alsof ze griep heeft; pijn in de beenderen... Dan zegt ze plots: "Dat kind was een deel van mij en is nu weg... dat stoort mij."

Drie dagen later, 5 mei '95, komt ze weer terug: "Ik heb een drukkende pijn op mijn voorhoofd (zoals de migraine van vroeger), een brandende pijn in de ogen, vooral 's avonds. Ik moet heel veel niezen, hoesten en mijn ogen tranen... dat is mijn hooikoorts; dat heb ik al sinds jaren, steeds rond de maand mei. Ik heb rare dromen, ik slaap slecht, dat verloren kind zit in mijn hoofd. Maar ik denk al aan een nieuw kind. Ik denk veel aan vroeger, ik heb heimwee naar mijn geboorteland (Duitsland).

Gebaseerd op een dertigtal symptomen wordt een middel gegeven in een 50 000 potentie; alle dagen één korrel te nemen.

Op 31 mei komt ze terug: "Alles is weg, mijn hooikoorts is genezen, het hoesten is gedaan en ik slaap goed."

Dan komt ze op 10 november '95. Ze heeft een etterige amandelontsteking, bilateraal, voortdurend keelpijn als ze niet slikt, oorsuizingen, brandende pijn ter hoogte van de nieren (ze heeft 6 jaar geleden tijdens de zwangerschap een nierontsteking gehad), nu geen hoesten of niezen en ze zegt: "Ik wil absoluut een kind, ik denk nog steeds aan het verloren kind... ik ben één week over tijd... (maandstonden)."

Ze krijgt terug haar middel in een 50 000 potentie, alle dagen een korrel.

Drie dagen later komt ze terug: "Alles is weg, een echt mirakel... de amandelen zijn niet meer te zien."

Op 8 mei '96 weer een beetje last van hooikoorts, haar middel in dezelfde potentie... direct genezen.

Op 9 juli '96 bevalt ze van haar vierde kind: Tobias.

We zijn ondertussen januari 2007, 13 jaar later. Ze heeft totaal geen migraine, hooikoorts of wat dan ook gehad. Indien ze iets voelt, neemt ze haar middel.

Blijkbaar had die zogenaamde hooikoorts te maken met diep geworteld verdriet; reeds als kind. En met "haar" constitutiemiddel kwam alles weer in orde... een klassiek homeopaat behandelt mensen met klachten, geen namen van ziektes!!! Welke vorm van geneeskunde kan dit resultaat op tafel leggen?? Facta, non verba (feiten, geen woorden)!!!

Met medewerking van het
Homeopathisch centrum
12-Septemberstraat 19
3940 Hechtel info@geukens.net
Tel. 011 73 23 55 www.geukens.net
U kunt hier ook terecht voor info betreffende opleidingen klassieke homeopathie.